

12 NOVEMBER 2017 – TWEEENDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

WIJSHEID 6, 12-16

Stralend en nooit verwelkend is de wijsheid, gemakkelijk wordt zij aanschouwd door wie haar liefhebben, gevonden door wie haar zoeken; nog voor men haar begeert, heeft zij zich al bekend gemaakt. Wie om haar vroeg opstaat, hoeft zich niet uit te sloven, want hij zal haar vinden, zittend aan zijn deur. Peinzen over haar getuigt van volmaakt inzicht, en wie om haar wakker ligt, zal weldra vrij van zorg zijn. Want zelf gaat ze rond en zoekt die haar waardig zijn, genadig vertoont zij zich aan hen op hun wegen en bij elk overleg treedt zij hen tegemoet.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE TESSALONICENZEN

4, 13-18

Broeders en zusters,

Wij willen u niet in onwetendheid laten over het lot van hen die ontslapen zijn; gij moogt niet bedroefd zijn zoals de andere mensen, die geen hoop hebben. Wij geloven immers dat Jezus is gestorven en weer opgestaan; evenzo zal God hen die in Jezus zijn ontslapen, levend met Hem meevoeren.

En dit kunnen wij u meedelen volgens een woord van de Heer: wij die in leven blijven tot de komst van de Heer, wij zullen de doden in geen geval voorgaan. Want wanneer het bevel gegeven wordt, als de stem van de aartsengel weerklinkt en de bazuin van God, dan zal de Heer zelf van de hemel neerdalen, en eerst zullen de doden die in Christus zijn verrijzen; daarna zullen wij die nog in leven zijn tegelijk met hen in een oogwenk op de wolken in de lucht worden weggevoerd, de Heer tegemoet. En zo zullen wij voor altijd samen zijn met de Heer. Troost elkaar dus met deze woorden.

EVANGELIE

MATTEÛS 25, 1-13

In die tijd vertelde Jezus zijn leerlingen deze gelijkenis: „Het is met het Rijk der hemelen als met tien meisjes die met hun lampen uittrokken, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren dom, de andere vijf verstandig. Want de dommen namen wel hun lampen mee, maar geen olie; de verstandigen echter namen met hun lampen tevens kruiken olie mee. Toen nu de bruidegom op zich liet wachten, dommelden zij allen in en sliepen.”

„Maar midden in de nacht klonk er geroep: ‘Daar is de bruidegom! Trekt hem tegemoet!’ Meteen waren al de meisjes wakker en maakten hun lampen in orde. De dommen zeiden tegen de verstandigen: ‘Geef ons wat olie, want onze lampen gaan uit.’ Maar de verstandigen antwoordden: ‘Nee, er mocht eens niet genoeg zijn voor ons en jullie samen. Gaat liever naar de verkopers en haalt wat voor jezelf.’ Maar terwijl zij onderweg waren om te gaan kopen, kwam de bruidegom, en die klaar stonden, traden met hem binnen om bruiloft te vieren; en de deur ging op slot. Later kwamen ook de andere meisjes en zeiden: ‘Heer, heer, doe open!’ Maar hij antwoordde: ‘Voorwaar, Ik zeg u: ik ken u niet.’”

„Weest dus waakzaam, want gij kent dag noch uur.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Olieschaarste

EVANGELIE • Na zijn tegenspraak tot de Schriftgeleerden en Farizeeën verlaat Jezus de tempel. Hij zal er niet meer terugkeren. Hij trekt zich terug op de Olijfberg, tegenover de tempel. Zijn leerlingen komen bij Hem. Hij vertelt hun over de wederkomst van de Mensenzoon en over de voleinding van de wereld. Die ‘rede over de eindtijd’ neemt twee volle hoofdstukken in beslag. Daarna is de tijd van het onderricht voorbij. Over twee dagen is het Pasen, dan zal de Mensenzoon overgeleverd worden om gekruisigd te worden (zie Matteüs 24, 3 — 26,2).

De laatste drie zondagslezingen van het A-jaar nemen ons mee in die toespraak. ‘Waakzaamheid’ en ‘werkzaamheid’ zijn de twee sleutelhoudingen voor de leerlingen om zich aan het einde voor te bereiden. Hoe zullen de lezers dit voor zichzelf invullen?

Waakzaamheid is geboden omdat niemand – behalve de Vader – weet wanneer de dag of het uur van de komst van de Mensenzoon aanbreekt: „Wees dus waakzaam, want je kent dag noch uur” (zie Matteüs 25, 13 en de lezing van deze zondag). Omdat die kennis er niet is, dienen de leerlingen ook *werkzaam* te zijn. Ze hebben de Heer immers leren kennen als een streng man: „Hij oogst waar hij niet heeft gezaaid en Hij haalt binnen waar Hij niet uitgestrooid heeft” (zie Matteüs 25, 24 en de lezing van volgende zondag). Opmerkelijk is dat de Mensenzoon de verantwoordelijkheid van ieder afzonderlijk zwaar doorrekent: „Alles wat je (niet) voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je (niet) voor Mij gedaan” (zie Matteüs 25, 40.45 en de lezing van de laatste zondag).

In het voorbeeld van de tien meisjes ligt de nadruk op de *waakzaamheid*. Jezus vergelijkt de definitieve doorbraak van het Koninkrijk met tien meisjes die op weg gaan naar een bruiloftsfeest. Allen zijn ze voorbereid op zijn komst, maar ongelijkmatig. Alle tien hebben ze hun lamp bij zich. Vijf onder hen houden er rekening mee dat de bruidegom voor onbestemde tijd op zich kan laten wachten. Ze namen reserveolie mee. Zij zijn wijs. De andere vijf deden dat niet. Zij waren onwijs. Want deze bruidegom lijkt tot nader order niet uit zijn bedstee te komen.

De waakzaamheid van alle tien de meisjes komt op een laag pitje te staan. Ze vallen in slaap en de olie in de lamp raakt onvermijdelijk op. Maar dan toch komt met veel tamtam de bruidegom aanzetten. De meisjes schieten wakker. De dwaze stellen het ophanden zijnde olietekort voor hun lampen vast. Hoe ze ook bedelen, de wijze willen van geen delen weten. Als er niet genoeg is voor alle tien, dreigt immers elk licht uit te gaan. De vijf onwijze meisjes haasten zich naar de nachtwinkel, maar het is te laat. De bruidegom is met de vijf wijze meisjes al naar binnengegaan voor het feest. Hoe ze ook smeken en bidden, voor hen is de deur onherroepelijk dicht.

De tien meisjes moesten hun licht laten schijnen bij de optocht van het huis van de aanstaande bruid naar dat van de bruidegom. De vijf wijze meisjes zijn een lichtend voorbeeld voor de leerling. Als zusters van de wijsheid laten ze zien dat we alert moeten zijn. Zonder waakzaamheid gaat de deur van het Koninkrijk voor onze neus dicht. De lezer die leerling wil worden van Jezus (of dat wil blijven) kijkt dus best lang genoeg vooraf zijn oliepeil na. Als de Heer komt – en we weten de dag niet en het uur – dan is er geen weg meer terug. Zal de Heer ons kennen?

EERSTE LEZING • Hoewel het boek wordt toegeschreven aan Salomo, is wijsheid toch vrouwelijk. ‘Sofia’ is iemand om te koesteren en lief te hebben. Ze komt als je ze zoekt. Wees alert voor haar en zet je deur wagenwijd voor haar open. Haar ‘tegenover’ heet dwaasheid. **LEZING UIT PAULUS** • De eerste christenen leefden vanuit de verwachting dat de terugkomst van de Heer niet lang zou uitblijven. Zo ook in Tessalonica. Wanneer nu leden van de geloofsgemeenschap ontslapen vóór die komst, ontstaat er onrust over hun lot. Kunnen zij de komst van Heer Jezus nog meemaken? Paulus antwoordt dat degenen *die reeds gestorven zijn* eerst zullen verrijzen en samen met degenen *die nog in leven zijn* meegevoerd zullen worden, de Heer tegemoet. „Voor sommigen dus ‘verrijzenis’, voor de anderen (nog levenden) een ‘ontrukking’”, schreef Schillebeeckx. Of Jezus nu vroeg of laat komt, maakt dus niet uit. Ook vandaag niet. Onze hoop en troost is dat we dan uiteindelijk voor altijd samen met de Heer zullen zijn.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be